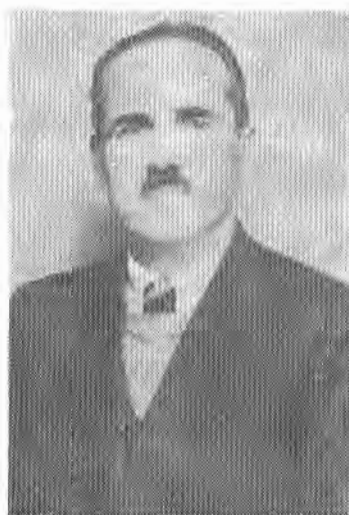

IN MEMORIAM

Inž. DIMITRIJE BOJIĆ

Dimitrije-Mito Bojić, dipl. inž. šumarstva, umro je u Titogradu 12. oktobra 1977. poslije duže bolesti. Pokojni Mito je rođen u Kolašinu 1897. Gimnaziju je završio u Beogradu a Šumarski fakultet u Zagrebu. U službu je stupio 1926. kod Direkcije državnih šuma u Sarajevu. Poslije toga radio je kao šef Šumske uprave u Prizrenu, gdje je ostao sve do početka II svjetskog rata. Rat je proveo u svom rodnom kraju, dajući podršku borbi za slobodu svoje zemlje.

Neposredno poslije oslobođenja, februara 1945, stupio je na rad u Savezno ministarstvo šumarstva u Beogradu, odakle je, na zahtjev Vlade SR Crne Gore premješten u Ministarstvo poljoprivrede i šumarstva Crne Gore. Početkom 1954. raspoređen je u Republički zavod za privredno planiranje kao rukovodilac grupe za šumarstvo, gdje je ostao sve do penzionisanja, 1965.

Za 40 godina djelatnosti u šumarskoj struci drug Mito je najveći dio svoga rada posvetio zaštiti i gajenju šuma u raznim regionima širom zemlje: na Kosovu, u Makedoniji i Crnoj Gori.

Širok je spektar djelatnosti iz oblasti šumarske nauke i prakse, kojima se inž. Bojić bavio u predratnom, a naročito u poslijeratnom periodu planske privrede, pri postavljanju temelja planiranja u šumarstvu, jednoj od najvažnijih privrednih grana u doba

obnove i izgradnje zemlje. Izvanredne potrebe zemlje za sirovinama i građevinskim materijalima i pojačan izvoz drveta radi podizanja novih industrijskih grana zahtijevali su maksimalan zahvat u drvenu masu naših šuma.

Takvim, neograničeno naraslim zahtjevima trebalo je suprotstaviti mišljenje o stvarnim granicama produkcijskih mogućnosti šumskog potencijala, o nenarušivosti principa trajnosti u gazdovanju šuma. I upravo u iznalaženju rješenja za usklađivanje tih oprečnih zahtjeva, u kreiranju i sprovođenju važnih i odgovornih planskih zadataka, inž. Bojić je bio dosljedan stručnjak, veliki poznavalac i energični zastupnik utvrđenih načela u gazdovanju sa šumama.

U izvršavanju svih poslova znalacki je unosio visok nivo stručnog rada, ali se neprestano, kao crvena nit, kroza sve te duge godine njegovog radnog entuzijazma, nalazila i osjećala narav »čistog šumara«, zaljubljenika i zaštitnika tog zelenog blaga prirode. Čitavog svog radnog vijeka bio je nepokolebljivi borac za očuvanje iskonske prirode šuma. To najvolje svjedoči šumski kompleks Biogradska gora, koji je znatno zahvaljujući njemu ostao sačuvan, onakav kakvoga je priroda stvorila.

Inž. Bojić bio je jedan od naših prvih stručnjaka koji se uporno zalagao i borio da se ovaj jedinstveni fenomen prašumske vegetacije, specifičan u Evropi po svojoj raznovrsnosti flore i faune, zaštititi i sačuvati. Izazivaju divljenje i poštovanje velika ljubav i humano stručna istrajnost sa kojima je naš uvaženi kolega radio na ovom poslu. Trebalo je poći praktično od početka, od razgraničavanja kompleksa, jer su stari podaci otišli preko granica, do izrade elaborata i borbe da u ovaj jedinstveni kutak prirode ne unesu sjekiru preduzeća, koja su bila već dobila koncesije za eksploataciju, pa sve do proglašenja ovog rezervata za Nacionalni park Crne Gore.

Geslo borbe za očuvanje čovjekove sredine, za koju se danas čuju sve češći apeli sa raznih meridijana, drug Mito je još znatno ranije nosio u sebi kao nasušnu potrebu čovjeka i ljudskog društva.

On se za nju javno zalagao na svim nivoima i u raznim institucijama još u vrijeme kad je za to bilo malo razumijevanja i kad se tome nije pridavala posebna važnost.

Možda će zato tek novije generacije šumarskih stručnjaka i ljubitelja prirode moći da ocijene koliki su doprinos dali društvu ovakvi zakleti ljubitelji prirode, među koje je spadao i inž. Bojić, koji su dokazivali da u zamahu industrijskog razvoja čovjek ne smije sebe osiromašiti zapostavljajući velika remek-djela, kavka mu je priroda podarila.

Za savjestan, primjeren i zavidno plodan rad, drug Mito je prije rata odlikovan Ordenom Svetog Save, a za entuzijazam u privrednoj poslijeratnoj izgradnji zemlje, Ordenom rada II reda.

Republički zavod za privredno planiranje SR Crne Gore, povodom jubileja 30 godina planiranja u SFR Jugoslaviji i SR Crnoj Gori dodijelio mu je priznanje i spomen-diplomu za višegodišnji savjestan rad i pokazane rezultate.

Za značajan doprinos obrazovanju i izgradnji inženjersko-tehničkog kadra i organizaciji Društva inženjera i tehničara Crne Gore proglašen je za zaslužnog člana Saveza inženjera i tehničara Jugoslavije.

Neposredno pred smrt, iskopnio na postelji, ali ozaren vedrimom lica, pričao je kolegama: »Biogradska gora, ovaj jedinstveni prirodni objekat, danas pruža mogućnost biolozima, a prvenstveno šumarskim stručnjacima, da proučavaju i prate kako priroda stvara, i kako se na nju treba ugledati pri podizanju i gajenju šuma«.... Iako na kraju snage, govorio je odmjerenim, biranim riječima, reklo bi se s pjesničkim zanosom, a oči su mu bile sjajne, kao zagledane u zelena prostranstva šumskih sastojina.

Svijetao je ljudski lik inž. Dimitrija Bojića. Čovječnost, rodoljublje, humanost, razboritost i smirena pribranost bili su dominantne odlike njegovog karaktera. Bio je dobar drug, drag prijatelj i omiljen saradnik, a iznad svega, cijenjen kolega i učitelj mladih generacija plejade šumarskih stručnjaka.

Nestankom druga Mita Savez inženjera i tehničara Crne Gore, naša šumarska struka i cijela oblast biotehnike gube osobito uvaženog kolegu i saradnika, predanog i savjesnog stručnjaka, a posebno, poštenog i čestitog čovjeka.

Dugo ćemo čuvati uspomenu na njega i njegovo djelo, posvećeno našoj zelenoj struci. Neka je slava našem uglednom kolegi inž. Dimitriju Mitu Bojiću i neka mu je velika hvala za djelo koje je ostavio u nasljeđe svojoj struci i svojoj zemlji.

Inž. Dragiša Medenica